

## Scrisoarea celui nenăscut

Aspiranta

---

Scrisoare rânduită trimit spre tine, mamă,  
Prin îngerii poștași ce sunt aici, în Rai,  
Îți scriu că am scăpat de-ntunecata teamă,  
Când tu, măicuță n-ai spus la moarte;-Stai!  
Eu te-am iertat ușor și-mi este dor de tine  
Chiar dacă umbre reci mă tot încercuiesc,  
Aș vrea să știu de-ai plâns atunci de mine,  
De-ai auzit cum țip, cum viața îmi cerșesc.  
Sunt ocrotit mereu, dar nume n-am măicuță  
Și în zadar întreb să aflu cum mă cheamă,  
O întrebare apare și liniștea nu-mi cruță,  
De ce ai ales să mor?- Odată vei da seamă!  
M-am prăpădit în chinuri, copil nebotezat  
Fără de mir atins nici de aghiasma sfântă,  
Trupșor din trupul tău, de Domnul așezat,  
Un prunc neprihănit cu-aripa iute frântă.  
Nu ai simțit în pântec cum bate o inimioară?  
De ce-ai semnat degrabă să fie ciopârțită?  
Dar eu nu vreau să duci pe suflet o povară,  
Mă rog măicuța dragă, să nu fii pedepsită.  
Atâta mi-am dorit să cresc la sânul tău  
Din lapte să îți gust și să ajung bărbat,  
Un ajutor în casă, al mamei drag flăcău,  
Însă, fără zăbavă destinul mi-ai curmat.  
Te las acum și zbor, spre luminata zare  
Unde Măicuța Sfântă m-așteaptă surâzând,  
Păcat c-ai fost momită s-alegi altă cărare,  
Căci mă vei căuta cu sufletul plângând.